

ת"פ 31355/10 - מדינת ישראל נגד גאמל אלחסניה, הובא

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 13-10-31355 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אלחסניה(עצייר)

בפני כב' השופט היישם ابو שחאדיה
בעвин: מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל
תביעות- שלוחת רמלה ע"י עזה"ד גילה בן
עווזיהו

נגד
גאמל אלחסניה - הובא באמצעות שב"ס
ע"י עזה"ד ריהאם ابو סיף - סגנoria
ציבורית

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבודות כתוב האישום המתווך בביבוען של העבירות הבאות: הסעת תושב זר שלא כדין לפי סעיף 12(א)(ג) לחוק הכנסת לישראל התשי"ב-1952 (להלן: **חוק הכנסת לישראל**); שהייה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסת לישראל; מעשה פיזיות ורשנות ברכב לפי סעיף 338(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**); נהיגה ללא רישיון לפי סעיפים 10(א) ו-38(1) לפקודת התעבורה התשכ"א - 1961 (להלן: **פקודת התעבורה**); נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

2. על פי עבודות כתוב האישום, במועד הרלווטי לכתב האישום היה ברשותו של הנאשם רכב מסוג קרייזלר הנושא לוחית רישיון ישראלי (להלן: **הרכב**). כמו כן, ביום 13.7.14 ניתן גזר דין כנגד הנאשם על ידי בית משפט השלום לתעבורה בירושלים ב-פ"ל 13-07-1933 ואשר לפיו נפסל הנאשם מלקל רישיון נהיגה לתקופה של שלושה חודשים. ביום 13.10.10, נהג הנאשם ברכב על כביש 443 בסמוך למיחסום מודיעין - מכבים. הנאשם הסיע ברכב חמישה נוסעים שכולם תושבי הארץ, כאשר רק לאחר מהם היה אישור כניסה לישראל. באותה עת, היו בסמוך למקום נסיעתו של הרכב, שוטרים בתוקף רכב משטרתי לבן עם לוחית זיהוי אדומה. משהבחינו ברכב נסעו אליו עד אשר עצר העצר הנאשם את הרכב מול מיחסום מכבים על מנת להוריד את הנוסעים, או אז, ירד מהרכב המשטרתי אחד השוטרים והתקדם לכיוון הרכב. משהבחין הנאשם בשוטר החל בנסעה והרכב המשטרתי החל לנסוע אחריו, תוך הפעלת כריזה

וシリנה המורדים לרכב לעצור. הרכב נסע בצורה מהירה, סטה בין נתיבים באופן פתאומי וגרם לרכיבים אחרים לסתות לשוליים. בהמשך, ירד הרכב לשול הימני בנסיעה מהירה עד אשר הגיע למחסום שבו עמד שוטר, אשר סימן לנאים לעצור תוך שהנאים מתקרב אליו בצורה מסוכנת. השוטר חש לחיש ולכן שלף אקדח לכיוון הרכב, רק אז נעצר הרכב מרחק קצר ביותר מהשוטר.

טענות הצדדים לעונש

3. באת כח המאשימה עמדה על חומרתן של כל אחת מהעבירות שבהן הורשע הנאשם וטענה שככל אחת מהן כשלעצמה יש בה כדי להצדיק הטלת עונש מאסר בפועל. בנוסף, לחובתו של הנאשם שלוש הרשותות קודמות בעבירות רכוש וUBEIRUT של כניסה לישראל שלא כדין, כאשר הרשותה الأخيرة הינה משנת 2002. בנוסף, כאמור, הנאשם הורשע ע"י בית משפט השלום לעטבורה בירושלים ביום 13.7.14 ותלו ועומד נגדו מאסר על תנאי של שלושה חודשיים לתקופה של שלוש שנים אם יבצע עבירה של נהייה בפסילה או נהייה ללא רישיון. על כן, המאשימה עתרה לעונש מאסר בפועל שימושית, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהייה, פסילה על תנאי, כניסה וכן חילופי הרכב.

4. בא כח הנאשם הדגיש את העובדה כי הנאשם נשוי לאזרחות ישראלית ואב לארבעה ילדים וכי בין השנים 2002 ו-2013 לא ביצע עבירות פליליות וניהל אורח חיים נורמלי שסבב סבב בני ביתו ופרנסתם. לנאשם חבות כספיים שונים באזרור מגוריו ועקב מחלוקת עם משפחתו המורחבת הוא מניע מהיות במחיצתם באזרור מגורייהם. הנאשם עצמו ציין בדבריו האחרוניים בטרם מתן גזר הדין שהוא מתחרט על מעשיו וכי במועד ביצוע העבירות עבר באופן אקראי במקום שבו עמד קרוב משפחתו תושב האזרור שהחזיק היתר כניסה לישראל כדין, ואסף אותו וגם אנשים נוספים עימיו, שהיו גם כן תושבי האזרור וסביר שגם להם יש אישורי כניסה לישראל. בנוסף, הנאשם ביטה את כאבו על ניתוקו ממשפחתו המורחבת.

5. המקירה שבפני כול בתוכו אגד של עבירות שלא תמיד באות במאחד ומכאן הקושי לאתר את מדיניות הענישה הנוגעת לאיורע כזה שבו כל אגד העבירות מצטלבות באירוע אחד, כפי המקירה שבפני. על כן, לעמוד להלן על מדיניות הענישה הנוגעת, כאשר אני מחלק את הדיון לשולש קטגוריות של עבירות:

- א. העבירה של כניסה לישראל שלא חוקן;
- ב. העבירה של הסעה של תושב זר שלא כדין;
- ג. העבירות של נהייה בזמן פסילה, נהייה ללא רישיון ומעשה פיזיות ורשלנות ברכב.

6. לאחר שאתאר את מדיניות הענישה הנוגעת בכל אחת מהקטגוריות האמורויות אקבע את מתחם העונש ההולם הנוגע לכל אחת מהן. לאחר מכן, אקבע מתחם עונש הולם **אחד** למכלול העבירות המופיעות

בשלוש הקטגוריות.

מתחם העונש ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק

7. על המתודולוגיה בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק עמדתי בהרבה בת"פ (רמ') 13-09-18159 **מדינת ישראל נ' שלאלדה** [פורסם ב公报] (16.12.13). לא אחזור על הדברים פעם נוספת אף אביא את עיקריהם בתמצית:

א. קיימות שלוש דרגות אשם בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק:

א.1. דרגת אשם גבוהה ואשר לפיה מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל-12 חודשים מאסר;

א.2. דרגת אשם בינונית ואשר לפיה מתחם העונש ההולם נע בין חודש לבין שישה חודשים מאסר;

א.3. דרגת אשם נמוכה ואשר לפיה מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד שלושה חודשים מאסר.

ב. דרגת האשם הבינונית מאפיינת את מי שנכנס לישראל שלא כדין ומבצע בנוסך לעבירות הכניסה לישראל שלא כדין, עבירות פליליות נלוות. זהוי למעשה הקטgorיה הרלוונטיית לנואם שבפני.

8. מן הראי לציין שעל גזר הדין בעניין **שלאלדה** הוגש ערעור על ידי המדינה לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז (עפ"ג 61790-01-14) והערעור טרם נדון. מכל מקום, מתחם העונש ההולם לעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק לצורך הנואם שבפני, בנסיבות האישיות ונסיבות ביצוע העבירה, נע בין חודש מאסר ועד שישה חודשים מאסר.

מתחם העונש ההולם בעבירה של תושב זר שלא כדין

9. מדיניות הענישה בעבירות של הסעה, העסקה והלנה של תושבי הארץ נקבעה ברע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] ניתן ביום 12.2.06, (להלן: **הלכת ابو סאלם**). אומנם פסק הדין ניתן לפני תיקון מס' 13, אך הדברים שנאמרו שם הינם טובים ונכונים גם לקרה שבפני, כאשר אני לוקח בחשבון את ההחמרה בעונש המקסימלי, עקב קיומה של נסיבה מחמירה בדמות מספר מושעים שעולה על שישה. **בhalcat abu salam** כבוד השופט חשים עמד על כללי הענישה המוחים

בעירות מעין אלה, וזאת בשל התופעה של פערים משמעותיים בענישה בין בתי המשפט השונים. נביא את תמצית הכללים כפי שנקבעו בפסק דין:

א. להלכה שנקבעה ברע"פ 5198/01 טלית חטיב נ' מדינת ישראל פ"ד ז(1) 769, יש שתי אונות. האונה האחת היא שעבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, היא עבירה חמורה וכי העונש הרاءו לה הוא עונש מאסר בפועל. האונה השנייה, נסובה על החraig, הינו אותן נסיבות "ויצאות מדרך הרגיל" העשויה לשלול הטלתו של עונש מאסר. שתי האונות כפפות לעיקרון היסוד בדייני העונשין, קרי כי ענישה בפליליים לעולם ענישה אינדיבידואלית היא (פסקה 9 **הלכת ابو סאלם**);

ב. מדיניות הענישה הרואה בעירות לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, נוטה לעבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בסיבותיה האישיות של כל מקרה ומקורה והעונש שיווש על עברין חייב להלום את נסיבותו של המקרה ושל העבריין הספציפי (פסקה 10 **הלכת ابو סאלם**);

ג. מדיניות הענישה המחייבת עדין תקפה. יחד עם זאת, ניתן גם לחשב על מקרים מתאימים שבהם ניתן לשרת את האינטרס הציבורי בעונשים שאינם דזוקא של מאסר בפועל, אלא תמהיל של אמצעים אחרים כגון קנס כספי ממשועות, התחייבות כספית, מאסר על תנאי, שלילת רישיון הנהגה ותפיסה וחילוט של רכב שבו בוצעה עבירה הxsעה שלא כדין (פסקאות 11-13 **הלכת ابو סאלם**);

ד. יש לישם את ההלכה על פי נסיבותו של כל מקרה ומקורה. יש לסתור ביטוי לנסיבותו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו ומעמדו המשפטי. משקל רב יש ליתן לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעו של העבריין וביחוד יש להתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור (פסקה 14 **הלכת ابو סאלם**).

10. לדוגמאות לאופן יישום הכללים הנ"ל, ראו את הפסיקה שלහלן: פסקאות 17-31 **הלכת ابو סאלם** רע"פ 6217/05 **חבר'ה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] ניתן ביום 4.9.06; רע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] ניתן ביום 14.9.09; רע"פ 1941/09 **עלאיין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] ניתן ביום 26.3.09; רע"פ 2210/11 **באזין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] ניתן ביום 24.3.11; רע"פ 9301/09 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] ניתן ביום 19.11.09; רע"פ 6141/09 **טלhab נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] ניתן ביום 30.7.09; רע"פ 3865/09 **יעידה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] ניתן ביום 10.5.09; ע"פ 5044/09 **חיזן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] ניתן ביום 23.6.09; רע"פ 8554/08 **פרץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] ניתן ביום 23.12.08).

11. כמו כן, ככל קשה להلوم אי הרשעה בעירות של העסקה, הסעה והלנה של תושבי אזור, אלא

במקרים נדירים וחריגים (רע"פ 5861/11 **יצחק דניאל נ' מדינת ישראל** [פורסם באתר בתי המשפט] ניתן ביום 18.8.11). בעקבות פסק דין **אבו סאלם** פורסמו הנחיות פרקליט המדינה מס' 2.15 שעניין "מדיניות האכיפה של מעסיקים, מסיעים ומילנים של שוהים בלתי חוקיים בישראל".

12. על כן, הנני קובע כי בעת שמדובר בעבירה של הסעת תושב אזרח, ללא עבירות נלוות, מתחם העונש ההולם נع בין מאסר על תנאי לאربעה חודשים מאסר בפועל שיכול וירצוי בעבודות שירות במקרים המתאימים.

מתחם העונש ההולם בעבירות: נהיגה ללא רישיון ומעשה פזיות ורשלנות ברכב

13. על מנת למוד על מדיניות הנהוגת כאשר מדובר באירוע עברייני שכלל בתוכו את כל שלוש העבירות של נהיגה ללא רישיון, נהיגה בזמן פסילה ומעשה פזיות ורשלנות ברכב, אבחן את הפסיקה שלහן:

א. רע"פ 14/1891 **ברון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנו] (25.3.14). המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום לתעבורה בביצוען של העבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה; נהיגה ללא רישיון; נהיגה ללא פוליסט ביטוח; נהיגה ללא רישיון הרכב תקף; אי-ציות לתרמור. על המבקש הושטו 7 חודשים מאסר בפועל תוך הפעלה של 7 חודשים מאסר על תנאי בחופף וכן פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים. ערעורו לבית המשפט המחויז נדחה וכן נדחתה בקשה רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ב. ע"פ 5446/13 **סאבר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנו] (9.2.14). המערער הורשע על ידי בית המשפט המחויז בעבירות הבאות: מעשה פזיות ורשלנות ברכב; הפרעה לשוטר במלוי תפקידו; נהיגה בזמן פסילה; עקיפה תוך ח齊ית קו הפרדה רצוף; סטיה מנתיב לנטייב בנגד לתקנות התעבורה; עקיפה שהדרך לא פנואה. המערער היה נשוי ואב לחמשה ילדים קטינים. בית המשפט המחויז קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-24 חודשים מאסר בפועל. למערער היה גם עבר פלילי עשיר במיוחד בתחום התעבורה. בסופו של יומם, המערער נדון ל-14 חודשים מאסר בפועל ושלוש שנות פסילה של רישיון הנהיגה. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ג. ע"פ 1282/13 **חטיב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנו] (26.6.13). המערער הורשע על ידי בית משפט המחויז בנסיבות הבאות: מעשה פזיות ורשלנות ברכב והעלבת עובד ציבור. המערער נדון לשבעה חודשים מאסר בפועל. בנוסף, בית המשפט הורה על הפעלת מאסר מותנה בן שישה חודשים

שנגור ב עבר על המערער, באופן שארבעה חודשיים מתוכו ירצו בחופף וחודשיים יהיו במצטבר. סה"כ הוטלו על המערער 9 חודשים מסר בפועל. ערعروו לבית המשפט העליון נדחה.

ד. רע"פ 13/1982 **שgan נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (6.1.14). המערער הורשע על ידי בית משפט השлом לتعבורה בתל אביב בביבוען של העבירות הבאות: נהיגה ללא רישיון, נהיגה בזמן פסילה וננהגה ללא פוליסט בטוח בת תוקף. על המבוקש הוטל עונש מסר בפועל של **15 חודשים**, תוך הפעלה של **מסר מותנה של 12 חודשים בחופף**, 30 חודשים פסילה בפועל תוך הפעלה בחופף של עונש פסילה על תנאי של 12 חודשים. ערعروו לבית המשפט המ徇די נדחה וכך גם נדחתה בקשה רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ה. ע"פ 2472/13 **אבו פארה נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (14.8.13). המערער הורשע על ידי בית המשפט המ徇די בירושלים בעבירות הבאות: מעשה פיזיות ורשלנות ברכב; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; נהיגה בשכרות; נהיגה בזמן פסילה; החזקת סמ מסוכן לשימוש עצמי. בית המשפט המ徇די הטיל עליו 6 חודשים מסר יום אחד וכן פסילת רישון נהיגה לארבע שנים. ערعروו לבית המשפט העליון התקבל כך שהופחת יומ אחת מתקופת המסар בפועל וכן עונש ירוצה בדרך של עובדות שירות.

ו. רע"פ 6300/13 **אליאס נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (18.11.13). המבוקש הורשע על ידי בית משפט השлом לتعבורה בחיפה בעבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון וננהגה ללא בטוח. המבוקשណון לעונש **מסר בפועל ל-10 חודשים תוך הפעלת עונש מסר מותנה בן 10 חודשים**, מחציתו במצטבר ומהציתו בחופף, כך שscr הכל הושטו עליו 15 חודשים מסר לריצוי בפועל. בנוסף, הושטו עליו 40 חודשים פסילה בפועל. ערعروו לבית המשפט המ徇די בחיפה נדחה וכן נדחתה בקשה רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ז. רע"פ 3878/05 **בנגוזי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (26.5.05). המבוקש הורשע על ידי בית משפט השлом לטעבורה בפתח תקווה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ונדון **ל-12 חודשים מסר בפועל, תוך הפעלה בחופף של עונש מסר על תנאי של 12 חודשים**. בנוסף, נפסל רישון הנהיגה שלו למשך שלוש שנים. המבוקש היה אב לעשרה ילדים, מפרנס יחיד, מהן הרבה מנהיג את קהילתו. ערعروו לבית המשפט המ徇די בתל אביב נדחה וכך גם נדחתה בקשה רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לאירוע העברייני **האחד** כולל בתוכו את מקבץ העבירות של: נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ומעשה פיזיות ורשלנות ברכב נבין **4 ועד 20 חודשים מסר בפועל**.

מתחם העונש ההולם לאירוע נשוא כתוב האישום

15. לsicום, קיימים שלושה מתחמים הרלוונטיים לעניינו לפי שלוש קטגוריות העבירות שציינתי לעיל:

א. לגבי העבירה של כנסה לישראל שלא כחוק, מתחם העונש ההולם נع בין חודש ועד שישה חודשים מאסר.

ב. לגבי העבירה של הסעת תושב זר מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 4 חודשים מאסר בפועל שיכול וירצו בעבודות שירות.

ג. לגבי העבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ומעשה פיזות ברכב, המתחם נע בין 4 חודשים מאסר ועד 20 חודשים מאסר בפועל.

16. לצורך קביעת המתחם הסופי שהוא רלוונטי לאירוע אחד נשוא כתוב האישום, על כל העבירות שבו, יש לתת את הדעת גם ל-רע"פ 11/4869 צפairy נ' מדינת ישראל [פורסם ב深刻的] (4.7.11). במקרה זה, המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום בכפר סבא בביצוען של העבירות הבאות: ניסיון הסעת תושב זר שלא כדין; מעשה פיזות ורשלנות ברכב; הסעת נוסעים בשכר; הסעת נוסעים מעל הכמות המותרת ולא חgorת בטיחות; נהיגה בזמן פסילה; נהיגה ללא רישיון; נהיגה ללא ביטוח. בית המשפט גזר על המבקש עונש של 12 חודשים מאסר בפועל, 6 חודשים רישיון וקנס בסך של 10,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז נדחה וכך גם נדחתה בבקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

17. לsicום, לגבי האירוע נשוא כתוב האישום שבפני, לפי מידת אשמו של הנאשם ונסיבות ביצוע מכלול העבירות המפורטות בו, הנני קובע מתחם עונש כולל **אחד** שנע בין 4 ועד 20 חודשים מאסר בפועל.

שאלת חילוט הרכב

18. בעת שמדובר בעבירה של הסעת תושבים זרים שלא כדין, קיימות שתי הוראות חוק מקבילות לצורך חילוט הרכב ששימוש לביצוע העבירה. הראשונה, לפי סעיף 12(2)(1) לחוק הכניסה לישראל, ואשר מותנה בקיומה של הרשעה קודמת באותה עבירה בשלוש השנים שחלפו. במקרה שבפני הנאשם לא הורשע בעבירה קודמת מאותו סוג, ובכל מקרה, המשימה גם בהירה כי איןנה טענת לחילוט הרכב מכח אפיק חילוט זה. השניה, לפי סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט - 1969 ואשר קובע כדלקמן:

"על אף האמור בכל דין, רשאי בית משפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפש שנטפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפש או לגביו הוא בעל החפש; דין צו זה כדין עונש

שהוטל על הנאשם".

19. בפסקה נקבע כי סמכות החלטות על פי סעיף 12א(ד2)(1) לחוק הכניסה לישראל וסמכות החלטות על פי סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי, הן שתי סמכויות מקבילות, ולא מדובר במתוח בין הוראה כללית לבין הוראה ספציפית. בעת שמדובר בסמכות לפי סעיף 12א(ד2)(1) לחוק הכניסה לישראל, מדובר **בחילוץ חובה** אלא אם כן קיימות נסיבות חריגות שלא החלט את הרכב, ובמועד שסמכות ההחלטה לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי היא סמכות **שבשיקול דעת**. הסמכות שהוספה בסעיף 12א(ד2)(1) לחוק הכניסה לישראל מטרתה הייתה להחמיר עם מבצעי עבירות של הסעה שלא כדין של תושבים זרים באמצעות סנקציה נוספת שתצטבר למכלול העונשים שניתן להteil (רע"פ 4105/06 ג'בנשטיין; ע"פ 4089/07 ס"יף נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.1.07) פסקאות ט' ו-ו' לפסק דין של כבוד השופט כבוד השופט נאור (כתוארה דاز); בש"פ 6467/09 אבו חמדייה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.5.10), פסקה 45 לפסק דין של כבוד השופט נאור (כתוארה דاز); בש"פ 4005/11 חיטרוב נ' מדינת ישראל (27.9.09), פסקה 6 להחלטתה של כבוד השופט ארבל; רע"פ 11/2005 חיטרוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.6.11)).

20. במקרה שבפניו, אומנם לנאים אין הרשעה קודמת בעבירה של הסעת תושב זר שלא כדין וגם לא הורשע בעבירה של הסעת תושב זר "בנסיבות חמימות" לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל. עם זאת, לא ניתן להタルם מהמשקל המציג של הניסיבות שלhalb:

א. על פי תקנה 875ב לתקנות התעבורה, הנאים, בהיותו תושב הארץ, אינם רשאים לנהוג ברכב שאינו נשא לוחית רישוי של הארץ, ללא היתר מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון. אף על פי כן, הנאים נושא ברכב הנושא לוחית רישוי ישראלית בתחוםי ישראל;

ב. עובדות כתוב האישום נשוא פ"ל 13-07-1933 של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים קובעות כדלקמן:

1. בתאריך 7.7.13, סמוך לשעה 08:52, נהג הנאים הרכב מסוג קרייזלר, מר. 28-579-69 ונסע בה (צ"ל "בו" -ה.א.ש) בכביש 375 מכיוון מזרח למערב בסמוך לצור הדסה באזור שיפוט ירושלים.

2. באותו הנסיבות נהג הנאים ללא רישיון תקף, שלא הוציא רישיון נהיגה מעולם.

3. באותו הנסיבות השתמש הנאים הרכב ללא שהיא על שימושו פוליסט ביחס בת חוק.

4. באותו הנסיבות השתמש הנאים הרכב ישראלי ללא יותר.

.5. באותו הנסיבות נהג הנאשם ברכב כשרישון הרכב פקע בתאריך 30.03.13.

ג. עינינו הרואות שהנאשם ממשיר להשתמש **באותו רכב** לצורך נהיגה בתחום ישראל, חרב העובדה שאין לו רישיון נהיגה ועל אף גזר הדין שניתן על ידי בית המשפט לתעבורה בירושלים.

ד. ביום 29.9.13 בית משפט השלום לתעבורה בירושלים הורה על שחרור הרכב חוזה לידי הנאשם מאחר והסדר הטיעון שלו הגיעו הצדדים לא כל בקשה לחילוט הרכב. הדבר מלמד כי הנאשם פירש בצורה שגיה את העובדה שהמאשימה לא ביקשה לחייב את הרכב באותו הליך ומהシリ נוהג בו.

ה. הנאשם לא הסתפק בעבירה של הסעת תושב אחר שלא כדין, שהוא העבירה העיקרי שמכוחה מתבקש החילוט, והואוסיף למעשה עבירה של מעשה פיזיות ורשלנות עת שברח מהמשטרה וכל זאת כאשר הוא פסול מנהיגה מכח החלטה שיפוטית.

21. **מכלול** השיקולים האמורים מובילני למסקנה שיש לחייב את הרכב. מן הראי לציין שחילוט הרכב יש בו כדי להטוט את הקפ' לכיוון העמדה שאין להשית עליו עונישה כלכלית נוספת בדמות קנס, וזאת לא כל שכן כאשר בכונתי להשית עליו גם עונש מאסר בפועל.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

22. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:
לחומרא - עברו הפלילי של הנאשם, הן עברו עד שנת 2002 והן הרשעתו האחונה בבית המשפט השלום לתעבורה משנה 2013; קיומו של גזר דין של בית משפט השלום לתעבורה לא הרתיעו להמשיך ולנהוג בישראל על אף המאסר על תנאי שהוא תלוי ועומד כנגדו.

לקולא - הודהה וחיסכון בזמן שיפוטיו והיותו נשוי ואב לארבעה ילדים שפרנסתם עליו.

23. על כן, הנהני מഷית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשים מאסר בפועל.

ב. הנהני מפעיל את המאסר המותנה של 3 חודשים מתיק פ"ל 13-07-1933 של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים, שניתן ביום 14.7.13 וזאת כך שחודש אחד במצטבר וחודשים בחופף לעונש

המאסר שהטלי לעיל. **סה"כ ירצה הנאשם 13 חודשים מאסר בפועל** בגיןimi עצרו מיום .10.10.13

ג. 3 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירה לפי חוק הכנסה לישראל התשי"ב - 1952.

ד. 5 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירה לפי סעיף 338 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 או לפי סעיפים 10 או 38 או 67 לפקודת התעבורה התשכ"א - 1961.

ה. 20 חודשים פסילה בפועל, החל מיום שחרורו ממאסרו.

ו. הנני מורה על חילוט הרכב מסוג קרייזלר נושא לוחית רישוי 8957928 לאוצר המדינה.

ניתן בזאת צו כללי להשמדת מוצגים או החזרתם לבעלים הכל לפי שיקול דעתו של קצין משטרת. ככל שהנאשם ימציא קובלות לגבי ציוד שנתרפס בתחום הרכב יש להחזירו לידי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ד, 02 אפריל 2014, במעמד הצדדים.